

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

LI. Licinii insidiae adversus Episcopos, & prohibitio Synodorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

C A P U T L I.

*Licinius insidie aduersus Episcopos, & prohibitio
Synodorum.*

AC primùm quidem Dei ministros sub ditione sua degentes, qui nihil unquam criminis aduersus Imperium ipsius commiserant, obscurè & callidè circumvenit, varias aduersus eos calumnias investigans. Cumq; nullum ipsi crimen suppeteret, ne haberet quod viris illis posset objicere; lege lata præcepit ne Episcopi uspiam inter se de ulla re conferrent, neve ulli eorum in alterius sibi vicini Ecclesiam ventare liceret, & Synodos ac concilia de communib; negotiis habere. Verùm hæc illi ad nos vexandos occasio quærebatur. Nam si quidem nostræ legem violassent, pœnam subire eos oportebat: sin præcepto paruisserent, Ecclesiasticas leges convelli. Neque enim majoris momenti controversia, aliter quam per Synodos componi possunt. Et aliqui Deo infestus tyrannus, cùm Principi Deo amantissimo adversari in omnibus studebat, hæc nostris imperavit. Nam Constantinus quidem Sacerdotes Dei, pacis & concordia mutua causâ in unum convocabat: idque in honorem ejus cui sacra faciebant. Licinius verò dum optima quæque convellere molitur, concentum Ecclesiarum turbare tentavit.

C A P U T L I I.

Christianorum exilia & proscriptiones.

ET quoniam deo carus Constantinus famulos Dei in palatum libenter admittebat; hostis Dei Licinius contra omnia sentiens, cunctos Dei cultores qui sub Imperio suo degebant, palatio expulit: & quos in comitatu suo habebat fidissimos ac devotissimos, eos præcipue in exsilio relegavit. Quiq; ob egregia facinora vel honore aliquo, vel dignitate ab ipso antehac fuerat ornat, hos aliis servire, & famulorum ministeria obire mandavit. Cumq; omniū bona tanquam lucrum aliquod sibi oblatum rapuisse, ad extreum mortem quoq; minatus est iis, qui salutare sibi nomen Christianæ religionis assument. Porro cùm in oīnnum libidinem ac lasciviam effusus esset, multaq; adulteria aliaq; detestandæ obscenitatis flagitia committeret, pudicitie & continentiae honestatē ab hominib; præstari

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΑ.

Διηγήσαντες ποιόπονα συστηματικά, Ευεργέτειον.

Πρώτες γέτοι τὸς ὥ' αὐτοντὸς Θεοῦ τραχεγγας, μηδὲν πώποτε πλημμύρα τὴν δέχειν διαπονθέντας, πρεματικῶς εἰργάζετο, προφάσεις καὶ αὐτὸν ποτέχνες θηράμφω. μη δὲ μᾶς γε μη ποιῶν αιτίας, μη δὲ ἔχων ὅποι τοῖς αἴσθησι καταμέμφοιο, νόμον σκιπέμπει διακαθαρίμφων, μηδαμῆ μηδαμῆς αἴλλοις ὑπονομεῖν τὸς Εποκόπας, μη δὲ Πτηδημάντης σξείνατιν, τῇ τε πέλας ἐκκλησίᾳ, μη συνόδιος ή βελάδης ή διασκέψεις φεύγειν, στελῶν ποιεῖν αὐτὸς δὲ οὐδὲ πρόφασιν καθ' ἑτέρην ἐπηρείας, ή γὰρ σύγκαινοι αὐτόνομον, ἔχειν ιστοσάλμεδα θυμαρία, η παρχεῖταις τῷ σύγκαινοι αὐτῷ σύγκαινοι κλησίας θεομάρτυρος ἀλλως γὰρ οὐδεποτε μεγάλα τῶν σκευμάτων, η διὰ σημαντικοῦ οὐδεθόταδα, καὶ αἴλλως δὲ θεομάρτυρος Φεοφιλεῖταινατα πράξειν εὔηκοτα, αδεπαρήγελλεν. οὐ μέν γάρ τος ιερεῖς τοῦ θεοῦ τὸν ιερωμένον ταῦτα, εἰρηνητεῖσιν νοίαις ἐπιταυτὸς σωμῆρος ὁ δὲ κατασκευασμένος μηχανάμφω, διασκεδάζειν τὴν πιστονόν αρμονίαν ἐπειρεῖτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΝΒ.

Εξορισμοὶ καὶ δημιύσεις κατὰ γεγονότα

ΕΙΤ' ἐπειδὴ οὐ τῷ Θεῷ Φίλῳ, σιτα βαλκῶν οἰκων τὸς θερεπόντας ισεργεῖται ηξία. τανάτια Φεργιῶν οὐ θεομάρτυρος, αὐτας τὸς ὥ' αὐτῷ θεοσεῖς, Βασιλικοὶ αὐλαῖοι οἰκον. αὐτός τε μάλιστα τὸς αὐτὸν πιστότατους καὶ ἐνουσάτους αἴσθησις Κέοσίαν ἔδιδου. ταῦτα τὸν πεπονικὸν σχεγγανθημάτων, τιμῆς καὶ αξιωμάτων αὐτῷ λαχόντας, δουλευειν ἐπιτηδεύειν τοις οἰκεῖοις τε ποιεῖν αὐδιακονίας προσβολής πάντων δὲ ταῖς ὑπάρχεσις αὐτοῖς εὐηγερταὶ προσετάζον, ηδὲ καὶ τανάτον πέμπειν τοῦ Σωτῆλον ἐπιτραφομένοις δύομα. εἰ αὐτὸς γέ τοι τὴν Ζυχὴν ἐμπάθῃ καὶ αἰσθασον κελημένῳ, μυριαῖς τε δρῶν μοχλοῖς ἐπιρρίπτεται αἰχρουεγίας, τὸν Σωφρόνιον